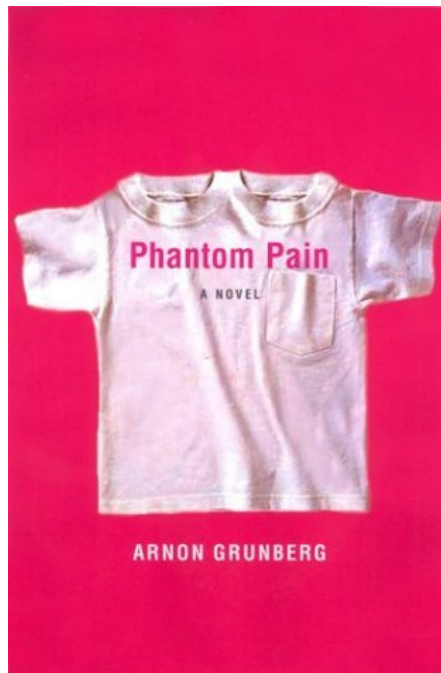

Phantom Pain

Arnon Grunberg , Sam Garrett (Translator)

Download now

Read Online ➞

Phantom Pain

Arnon Grunberg , Sam Garrett (Translator)

Phantom Pain Arnon Grunberg , Sam Garrett (Translator)

Listen to Arnon Grunberg discuss "Phantom Pain" on "The Connection" with Dick Gordon.

A one-time literary novelist of some respectability, now brought low by the double insult of obscurity and crippling debt, Robert G. Mehlman is a man in need of money and recognition, fast. But Mehlman's publisher is only interested in his long overdue novel, since the people don't want short stories, and his portfolio was liquidated months ago. So, it is to culinary writing that he turns. A practiced decadent, a habitual spendthrift, and a serial womanizer, he has, ostensibly, all the right qualities. But the path to fame is never a smooth one.

"Phantom Pain" is the bitterly funny but unpublished manuscript of Mehlman's autobiography. In it, he tells the parallel stories of his decaying marriage and his puzzling affair with a woman he meets by chance and who accompanies him on the road. Their journey takes them on a chauffeur-driven, midnight run away from New York City to Atlantic City where they gamble away most of Mehlman's remaining funds and then North, to Albany, where he finds unlikely salvation and the inspiration for his book, "Polish-Jewish Cuisine in 69 Recipes."

Framed by Mehlman's son's account of his famous father, this novel-within-a-novel is a darkly hilarious tale of a writer's fall and his subsequent rise. "Phantom Pain" has all the characteristic mixture of slapstick and stark despair that has made Arnon Grunberg one of the most interesting, certainly the funniest, and arguably the best Dutch writer working today.

Phantom Pain Details

Date : Published May 15th 2004 by Other Press (NY) (first published 2000)

ISBN : 9781590511268

Author : Arnon Grunberg , Sam Garrett (Translator)

Format : Hardcover 288 pages

Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature, Literature

 [Download Phantom Pain ...pdf](#)

 [Read Online Phantom Pain ...pdf](#)

Download and Read Free Online Phantom Pain Arnon Grunberg , Sam Garrett (Translator)

From Reader Review Phantom Pain for online ebook

Olivia says

This really was not my kind of book, I did not enjoy it so much. It was a little scattered in terms of the prose, so following it was really hard when it jumped back and forth in time.

The protagonist was very eccentric and a little crazy, he was not a likeable person.

The actual point to the novel, I'm not really sure. Admittedly odd points I found humorous, but overall I found the novel disturbing and not very enjoyable.

The only real reason I picked this up, was for class, so hopefully the next book I read will be much more enjoyable!

AV AV says

'Fantoompijn' van Arnon Grunberg is voor mij als een roadmovie. Ik vroeg me constant af wanneer er iets zou gebeuren dat werkelijk de moeite waard was. Een personageverandering van formaat, of een dergelijke verhaalontwikkeling die de verhaallijn doet omgooien. En plotseling blijkt dat het boek uit is. Al kabbelend als een beekje dat kilometers verderop droogt valt.

Sophie says

Een beetje in een experimentele stijl geschreven, vreemde personages en springt van de hak op de tak. Dat maakt het moeilijk om met een van de personages mee te leven of ze zelfs maar te begrijpen. Ik was op geen enkel moment echt nieuwsgierig om verder te lezen. Grunberg heeft volgens mij al betere boeken geschreven.

Ubik 2.0 says

Si tratta di un libro talmente insulso che devo affrettarmi ad abbozzare un commento prima di dimenticarne totalmente il contenuto...

Il personaggio principale è uno scrittore in crisi creativa ed economica che seguiamo attraverso due linee narrative alternate, una in rapporto alla moglie psichiatra con cui litiga in continuazione, l'altra con un'amante conosciuta per caso. Durante tutto il chiamiamolo romanzo non accade praticamente nulla di significativo!

Solitamente i romanzi in cui non accade niente hanno il loro punto di forza nella scrittura e/o nel modo originale di trattare i personaggi; qui no! Lo stile è quello già incontrato e molto meglio sviluppato in tanti romanzi, specie americani, dell'ultimo trentennio, con personaggi stravaganti e dai comportamenti piuttosto infantili, un po' spensierati e un po' bislacchi, velleitari e petulanti: mi viene in mente qualcosa di John

Irving o di Kurt Vonnegut, un'ombra di Philip Roth, che tuttavia sono grandi maestri e sanno avvincere il lettore dalla seconda pagina.

Questo sciagurato epigono invece sembra quasi scrivere per respingere il lettore...ed è quasi per dispetto che sono arrivato alla fine del libro, con gran fatica e sensazione di spreco totale di tempo.

Boris says

Het klikte echt niet met de schrijfstijl en het wereldbeeld, maar het verhaal op zich is natuurlijk wel erg goed. Niet meteen de neiging direct nog een boek van hem te lezen, maar binnen een jaar zal het wel nog eens van komen.

Tristan van Huizen says

Gelezen voor Nederlands 3e periode 5VWO

3,25

Jezus Christus dit boek is eindelijk uit. Heb dit boek eigenlijk alleen in de les steeds gelezen en daarom ging het zo langzaam. Tevens heb ik de laatste helft van het boek in 1 week gelezen dus ja.

Fantoompijn was tijdens het lezen niet zo'n heel leuk boek. Ik weet zeker dat het vooral kwam omdat ik er dus zo lang over deed. Uiteindelijk vond ik het vanaf 40% wel echt leuk. Er zat niet echt een verhaal in maar toch was het interessant en leuk om te lezen.

Jim Elkins says

How fair is it to judge a book according to how memorable it is? [return][return]Here is a book I read last year, and forgot to review at the time. Since then I have entirely forgotten it. Even the back cover fails to remind me. It has vanished from my memory, and to revive it I would have to start reading the book again. And even then, how far would I have to read before I remembered? A page? Ten pages? Half the book? And what kind of memory would I retrieve? A cloudy thought about how I felt when I finished the book? Some particular scene, an insignificant detail or phrase? What comprises an adequate memory of a book?[return][return]I don't read a lot of fiction by some people's standards; I try to read a book a week. That means this book is now buried by at least fifty, and possibly hundreds, of books I have read since then. I will never remember it, and -- the painful truth of the marketplace -- now I judge the book because it has failed to stay in my memory.[return][return]The editor of "Poetry" once told me he reads 60,000 poems a year. In my job, I see about that many images (paintings, visual artworks). By comparison I only read 50 or so novels every year. There isn't that much competition, and a good novel really should be able to stay in my mind, even faintly. This one did not.

Leen says

Harpo is de zoon van de beroemde kookboekenschrijver Robert Mehlman. Maar voor hij kookboekenschrijver werd, was Robert een 'gewone' schrijver, die overal succes had met zijn boek 268 op de wereldranglijst, dat hij schreef over zijn vader, zogezegd een beroemde tennisspeler – beroemd omdat hij eens in de kuit van zijn tegenstander had gebeten.

Robert trouwde met de sprookjesprinses, raakte in een schrijversdip, de schulden stapelden zich op, hij trok er op uit met een volslagen onbekende vrouw 'Het Lege Vat', en daarover schreef hij een boek dat Harpo aan ons, de lezers, voorstelt. Het verhaal van zijn vader, zijn twee minnaressen, zijn echtgenote Prinses Sprookje, en het schrijven van een literair kookboek dat hem op slag wereldberoemd maakte.

Absurd, compleet geschift, niet normaal! Zijn woorden die bij Robert Mehlman passen en bij het verhaal. Het wordt op de achterflap vergeleken met De avonden van G. Reve dat ik persoonlijk slaapverwekkend saai vond want daar gebeurt nu eens echt NIKS in, terwijl ge in Fantoompijn verderleest omdat ge toch wel wilt weten hoe het met die aan de grond geraakte schrijver zal aflopen – vrij goed, zo blijkt uiteindelijk – en tja het is gewoon leuk om te lezen!

Fragmentje, hoe Robert zonen met Het Lege Vat in een reuzenrad beschrijft.

"Eerst voorzichtig, later steeds minder voorzichtig, alsof we de teleurstelling van ons af moesten zonen, met veel geweld, zoals je wc's schoonmaakt die al tijden niet zijn schoongemaakt. Het bruin heeft zich goed vastgekoekt aan het porselein."

Over missen zegt Robert:

"Dat was wat ik deed, dat was de activiteit die ik uitoefende, missen, en op dat moment leek het alsof er niet aan dat missen te ontsnappen viel. Nu niet, in het verleden niet en in de toekomst al helemaal niet. Het zou alleen meer worden, tot het als een soort mist om me heen zou hangen, een ondoordringbare mist. (...) Als je iemand mist, ga je diegene haten om aan dat gemis een eind te maken. Iemand die je mist, moet uit de weg worden geruimd, overwonnen, vernietigd."

Mighty_k24 says

n't kort: Robert Mehlman is een Nederlands auteur, uitgeweken naar New York, en daar samenwonend met zijn echtgenote, die hij liefkozend Prinses Sprookje noemt. Na zijn eerste succesvolle roman over zijn vader, die proftennisser was (maar geen echt goeie), worden zijn volgende boeken door de recensenten neergesabeld. Toch weigert hij te geloven dat hijzelf aan de basis van die slechte boeken ligt, en geeft de schuld aan alles en nog wat. En hij zet zijn liederlijke leven vol drank, gokken en ontrouw rustig verder. Tot het water hem echt tot aan de lippen staat, en hij niet anders kan dan een nieuw boek te schrijven, een kookboek, godbetert. Tot ieders verbazing (en vooral die van hemzelf) wordt dat kookboek een gigantisch succes, hij slaat aan het toeren, geeft lezingen en workshops, verschijnt overal op tv en rijft geld binnen als nooit voorheen. Maar het succes stijgt teveel naar zijn hoofd, en uiteindelijk betaalt hij de tol voor al zijn overmoed.

Mijn oordeel: via een raamvertelling geeft Grunberg ons zicht op deze bizarre man. Eerst laat hij Mehlmans jonge zoon Harpo aan het woord, wat gevolgd wordt door een ik-vertelling van Mehlman zelf. In het slot

toont Harpo echter aan dat zijn vader een groot mythomaan is, dat alles wat ie vertelt met een grove korrel zout genomen moet worden.

Mooi uitgangspunt, en ook knap uitgewerkt. Grunberg schrijft met een leuke vaart, laat ons een indringende kijk nemen in Mehlmans lege, best treurige verhaal (ook al ziet Mehlman dat totaal anders) en doet dat in een frisse stijl. Ik kan best begrijpen dat niet iedereen het met mijn positieve oordeel eens zal zijn, want Grunberg, you either love him or hate him. Maar ik vind het dus best oke.

Dit boek won de AKO-Literatuurprijs in 2000, en Grunberg is al een hele tijd een gevestigd Nederlands schrijver.

Eendoordeel: ****

Robin says

This book was not the same as the books I've read from Arnon Grunberg. There were a lot of things written that didn't make any sense.

Michael Flick says

Slapstick meets literary fiction. A novel-within-a-novel, a son's memories of his father and his father's memories of the ups and downs of being a "famous" writer.

All Grunberg is worth reading. He is, perhaps, the finest living Dutch author (and too bad more Dutch authors aren't translated). Always funny--and profound.

This book is a little bit off. It takes place in America, but nothing American has any effect whatsoever on its Dutch characters. He has a keen eye for place and time and character. Usually. Here, though America as a place, time, or character never appears. I can't understand why he bypassed the requirement that where you are has something to do with what happens and who you become.

So, a little disappointing.

Wijnand Marchal says

Hoe verzin je zo'n verhaal, die personages.... Evenals Blauwe maandagen en Figuranten, een bizar, dolkomisch en origineel verhaal over een mislukte schrijver met vreemde verhoudingen. Het vroege werk van Grunberg is het beste, incl. de boeken van Marek van der Jagt, vanaf De Joodse Messias wordt het allemaal een beetje over de top qua bizarheid.

Tom Kenis says

Worth a read, if only for this one phrase:

“Nu nog lenzenspul,” zei ik, “dan zijn we weer het heertje.”

Katleen says

Een goed grappig, hilarisch, bij momenten waanzinnig verhaal en tegelijkertijd triestig en meelijwekkend.

Het deed me heel erg denken aan De Opwindvogelkronieken van Huraki Murakami. Dezelfde absurdheid en geestigheid.

Ondanks een goed en sterk verhaal dat vlot weg leest, ben je het ook zo weer vergeten. Het blijft niet echt plakken....

Drie welverdiende sterren en ik ga zeker nog een boek lezen van Meneer Grunberg!

Amberly says

Randomly drawn to the cover in the library; here's another one about writers and ego. About a dozen brief moments of awesome insight dotted through an otherwise dull book, short on plot and description, long on endless call-backs to mindless cruft ... I kept reading hoping something might gel ... nope.
